

snarest muligt og allerede paabegyndes i anstundende Efteraar“, hvorhos der, med Henviſning til Betænkelighed ved under den forhaandenværende økonomiske Situation at fremsætte Forslag om nye Bevillinger, udtales, at „Ordnings snarlige Gennemførelse vil derfor være afhængig af, om denne vil kunne finde Sted uden at foranledige Bevillingsforhøjelse, hvilket man efter de foreliggende Oplysninger har Grund til at antage.

For saa vidt det høje Ministerium ved den sidst citerede Udtalelse vil have tilkendegivet den Opfattelse, at det maa anses for et uomgængeligt Vilkaar for en administrativ Afgørelse af det foreliggende Landbrugsundervisningsspørgsmaal, at den valgte Ordning kan gennemføres uden Bevillingsforhøjelse, maa vi erklære os ganske enige heri.

Efter alt, hvad der foreligger, skønner vi imidlertid ikke, at det paagældende Vilkaar for Sagens Ordning ad administrativ Vej er til Stede. Thi efter vor Opfattelse kan den af Ministeriet tilsigtede Ordning vel iværksættes uden Bevillingsforhøjelse, men den vil paa ingen Maade kunne gennemføres uden en saadan.

Ministeriets ovenciterede Udtalelse om, at man efter de foreliggende Oplysninger har Grund til at antage, at Ordningens Gennemførelse vil kunne finde Sted uden at foranledige Bevillingsforhøjelse, synes os nemlig at staa i bestemt Modstrid med den Antagelse, hvortil man ledes ved de foreliggende Oplysninger om den paagældende Ordningens økonomiske Krav.

I saa Henseende tillader vi os at henvise til de Oplysninger, der af det førnævnte Kommissionsflertal er givet i Kommissionsbetænkningen angaaende de forøgede pekuniære Krav, som dette Undervisningsforslag maa forudsættes at stille. Endvidere henvises til, at det Flertal af Højskolens Undervisningsraad, som har kunnet slutte sig til Kommissionsflertallets Forslag, har bl. a. gjort opmærksom paa, „at de af Kommissionsflertallet foreslaaede Øvelser, som ogsaa Undervisningsraadet anser for meget ønskelige, nødvendigvis vil kræve forøgede Lokaler og desuden Ansættelse af 1 à 2 Assisterter mere, end der er foreslaaet i Kommissionens Betænkning“, og yderligere tillader vi os at minde om, at i Skrivelsen af 3. Juni fra Højskolens Direktør til Ministeriet er udtalt, at Undervisningsraadet ansaa det „dog for forsvarligt, da Ministeriet saa bestemt udtaler, at Ordningen maa gennemføres uden Bevillingsforhøjelse, at paabegynde Kursuset uden saadan og som Følge deraf i en mindre fuldstændig Form, dog i det bestemte Haab, at det maa lykkes Ministeriet i Løbet af et eller dog ganske faa Aar, efter at Kursus er paabegyndt, at skaffe Midler til den for Kursus' fuldstændige Gennemførelse nødvendige Forøgelse af Lærer- og Assistentpersonale“.

Vi ser saaledes ikke rettere, end at der her foreligger ikke blot et Undervisnings-, men tillige et Bevillingsspørgsmaal, saaledes at Ministeriet vilde ved under de anførte Omstændigheder fremdeles at fastholde den oprindelig tilsigtede administrative Afgørelse af Sagen paa uheldig Maade have foregrebet Bevillingsmyndighedens frie Stilling til denne.

Vi tillader os derfor at opfordre det høje Ministerium til, forinden videre afgøres i Sagen, at forelægge Rigsdagen Spørgsmaalet om den fremtidige Ordning af Landbrugsundervisningen ved den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole og den dermed uløseligt samhørende Bevilling. Denne Vej til Spørgsmaalets Afgørelse melder sig ogsaa af den Grund som nærliggende og naturlig, at Ministeriets foran gengivne Ønske om, at den nye Ordningens Gennemførelse allerede paabegyndes i anstundende Efteraar, ikke lader sig virkelig gøre, idet Højskolens Direktør i sin Skrivelse af 3. Juni har erklæret i Henhold til de i Undervisningsraadet derom førte Forhandlinger, at det tilsigtede $2\frac{2}{3}$ Aars Kursus først lader sig iværksætte til næste Efteraar.

En Udsættelse af Tidspunktet for Iværksættelsen af Ændring i Højskolens Landbrugsundervisning nødvendigvis saaledes ikke ved, at Spørgsmaalets Afgørelse overlades til Rigsdagen, hvilken Ordning ogsaa synes os ubetinget at maatte foretrækkes, fordi Talen her er om et Spørgsmaal af vidtrækkende Betydning, og om hvis rette Løsning Meningerne dels er stærkt delte og dels endnu ikke synes behørig afklarede.

I sidstnævnte Henseende anfører vi her den af Formanden for den førstnævnte Kommission, Direktøren for Højskolen, i Skrivelse af 9. Marts d. A. til Ministeriet fremførte saalydende Udtalelse:

„ . . . Idet jeg tilstiller Ministeriet disse Erklæringer og Oplysninger, skal jeg ikke undlade at udtale, at der, siden jeg i sin Tid gav Kommissionsflertalsforslaget min Tilslutning, er opstaaet nogen Tvivl hos mig om, at der ved Gennemførelsen af